ALMINE RECH

Michael Kagan
How We Remember

Apr 21 — May 28, 2021 | Brussels

De tentoonstelling "How We Remember" van Michael Kagan is ingericht als een plaats van aanbidding, en dat getuigt van de eerbied waaruit dit oeuvre werd ontworpen. Zes Titan raketten staan in trio tegenover elkaar. Met anticiperende stuwkracht starten ze hun missie. De afbeeldingen zijn gemaakt met een zeefdruktechniek op linnen, waarna ze bedekt zijn met olieverf. Een sextet van identieke beelden die allemaal anders gedrukt zijn. Ze zijn van elkaar te onderscheiden door toevallige markeringen, die duiden op het bijzondere van hun ontstaan.

Een beroemde NASA gezegde, in voorbereiding op de lancering, luidt: "Laten we deze kaars aansteken." Woorden krijgen vlucht. De raketten zijn als kaarsen - zes raketten in een samenvloeiing - één voor elk van de Apollo-missies die op de maan landde. Net zoals een Yarhzeit kaars op de verjaardag van de doden in het Jodendom. Godspeed Ed White. Godspeed Gus Grissom.

Het grootste schilderij, dat eenzaam in het midden hangt, toont een astronaut van de iconische Apollo 11 missie, strak in een mythische, parate pose geschilderd. Het waren de Gemini-missies die uiteindelijk tot Apollo leidden. Zowel in het Gemini- als het Apollo-programma waren mensen omgekomen en dus werden er kaarsen aangestoken voor de verloren zielen, ter herinnering aan hen die ons voorgingen. De schilderijen van de raketten hangen aan weerszijden van de astronaut als gezichtsloze schildwachten. De man in het ruimtepak staat voor de waanzinnige et glorieuze inspanning van de mens die ons samen naar het oppervlakte van de maan bracht. De schrijver Bruce Hainley beschreef ooit een klassiek Amerikaans mannelijk archetype als de "gewonde quarterback", een held die aan de kant werd geschoven en buiten zijn schuld werd beroofd van het toppunt van zijn potentiële kracht. Er is iets met de Buzz Aldrins van de wereld dat hier thuishoort. Na de wonderlijke landing op de maan zouden hun vleugels voor altijd worden afgeknipt.

Nu de privé-industrie onze blik weer tot de hemel richt, kijken wij terug; niet op een anachronistische manier, maar naar een plaatshouder voor aspiraties die nog verwezenlijkt moeten worden. Zoals de schrijver Arthur C. Clark, auteur van "2001: A Space Odyssey", ooit verklaarde: De enige manier om de grenzen van het mogelijke te ontdekken is om zich er een eindje voorbij te wagen in het onmogelijke.

- Bill Powers